

Kraków, 27. 07. 2012

List polecający

Moją opinię na temat potencjału naukowego i artystycznego pana dra Marka Skrukwy rozwijam w trzech punktach, zwracając uwagę na jego rozległe wykształcenie, rozwijaną twórczość muzyczną i naukową oraz zdolności dydaktyczne.

Pan dr Marek Skrukwa posiada podwójne wykształcenie. Studia teologiczne odbyte na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II uwieńczył najpierw magisterium, a następnie doktoratem. Na podkreślenie zasługuje fakt, że na realizację swej dysertacji doktorskiej uzyskał grant, finansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Z kolei studia muzyczne realizowane w Akademii Muzycznej w Krakowie zakończył magisterium z gry na kontrabasie, a następnie z gry na violi da gamba. Podczas studiów muzycznych dwukrotnie otrzymał stypendium umożliwiające uczestnictwo w projektach artystycznych obejmujących zajęcia w zakresie teorii i praktyki wykonawczej muzyki dawnej w Królewskim Konserwatorium im. Jana Pieterszoona Sweelincka w Amsterdamie.

Pan Skrukwa będąc koncertującym muzykiem, rozwija swe poszukiwania naukowe dotyczące styku sztuki i teologii. Stał się specjalistą analizy muzycznej i teologicznej utworów baroku. Dał temu wyraz w swojej rozprawie doktorskiej, przygotowanej już do druku, pt. *Relacja między słowem a muzyką w „Pasji według św. Jana” Johanna Sebastiana Bacha*. Na uwagę zasługuje także jego artykuł *Passio Christi” w muzyce. Relacja słowo–dźwięk na przykładzie polskiej XVIII-wiecznej twórczości pasyjnej*, opublikowany w książce *Via pulchritudinis. Wątki biblijne w literaturze i kulturze polskiej*.

Swoje zacięcie naukowe i umiejętność głębokiej analizy pan Skrukwa łączy ze zdolnościami dydaktycznymi, którymi wykazywał się już w czasie studiów doktoranckich, a także w czasie swych wystąpień podczas sympozjów. Na szczególną uwagę zasługuje jego referat i udział w dyskusji na konferencji naukowej zorganizowanej przez Polską Akademię Nauk w 2010 roku oraz wystąpienie podczas Festiwalu Nauki w Krakowie w 2012.

Uważam, że pan dr Marek Skrukwa posiada w sobie potencjał, który sprawia, że byłby wartościowym pracownikiem naukowym, drażącym wzajemne relacje muzyki i teologii.

ks. dr hab. Tadeusz Dzidek, prof. UPJPII